

der førte Vaaden, til Underofficersclassen, og derefter anvende Loven. Jeg skal derfor tillade mig, at henstille, om man ikke vilde opnaae det Samme ved at udtrykke sig noget almindeligere og sige, at de skulle være berettigede til Understøttelse af Staten i Genhold til Grundsaeningen i Invaldeforsørgelsesloven, saa bandt man sig ikke saaledes til det Positive.

Ordføreren: Det forholder sig ganske rigtig, saaledes som den høitærede Minister har anført, at Invaliderne ere inddeelte i flere Classer; men jeg troer aldeles ikke, at det kan medføre nogen Vanskelighed ved at henføre de her omhandlede Kystbeboere til de forskjellige Classer, idet nemlig de Bestadigelses-, de almindeligst ville faae, ville kunne henregnes til en af de 3 Classer, hvortil, saavidt jeg erindrer, Invaliderne kunne henføres. Forøvrigt skulde jeg næsten troe, at den Understøttelse, som her er forlangt for Vaadmandskabet, mere vil komme dets Efterladte tilgode end det selv; det vil sjeldnere blive Tilfældet, at Noget af dette Vaadmandskab bliver lemlæst; men det vil vel kunne hændes, at Noget af dem kunde tilfætte Livet, og til Invaldelovens ganske almindelige Bestemmelser ville disses Efterladte saaledes fuldkommen vel kunne henføres. Man har ikke villet bringe denne Erstatning over paa Staten, fordi man har antaget, at Invaldeforsørgelsen var saa vel afslagt, saa vel doteret, at den maatte kunne bestribe de enkelte Tilfælde, som her fandt Sted, og ogsaa fordi man vilde bringe disse uforsagte Kystbeboere i lige Klasse med Invaliderne.

Indenrigsministeren: Det var blot en Henstilling, jeg gjorde.

Wlechingberg: Jeg skal ligeledes tillade mig at anbefale til nærmere Overveielse af det ærede Udvalg, hvorvidt dog ikke en Omredaction af Tillægsbestemmelsen til § 6, efter det særegne Indhold af Invaldeforsørgelsesloven, maatte findes at være hensigtsmæssig; navnlig skjelner denne Lov mellem ordinaire og extraordinair Invaldeforsørgelse; men der er vist fra Udvalgets Side kun sigtet til den ordinaire og derimod ikke til den extraordinaire, hvorom der, efter dennes Fundament, formeentlig ikke kunde være Spørgsmaal. Jeg

skal forøvrigt ved denne Henstilling ikke gaae videre ind paa nogen Underfølgelse.

Ordføreren: Da jeg forrige Gang havde Ordet, glemte jeg at besvare en Bemærkning af den høitærede Minister, nemlig den, om Vaadmandskabet skulde henregnes til Underofficerer eller Menige. Udvalget har formeent, at de skulle henregnes til de Menige. Der kunde vel være Spørgsmaal om Formanden i Vaaden, men han staaer aldeles paa lige Trin med de andre Kystbeboere i alle andre Forhold. Det er kun, saalænge han er i Vaaden, at han bliver valgt til Formand, og den Understøttelse, som de Andre kunne behøve, vil han ogsaa kunne gjøre Krav paa, men heller ikke paa Mere. Hvad det angaaer, som den ærede sidste Taler har anført med Hensyn til den ordinaire og extraordinair Understøttelse efter Invaldeloven, saa har Udvalget alene tænkt sig den ordinaire, og jeg troer forøvrigt ikke, at det kan have nogen Vanskelighed at henføre dem hertil.

Krabbe: Jeg skal blot tillade mig her til at sige, at, da der kun kan være Tale om Mandskabet, dem, der roe Vaaden, saa ville de dog ikke kunne henføres til andre Classer end til de Meniges. Den, som udnævnes til Formand i Vaaden, som sidder til Roers, kan derfor ikke henføres til den Klasse, hvortil Underofficererne i Invaldeloven ere henførte; thi det er ingen fast Formand; Mandskabet vælger ham selv, naar de foretage Redningsfølg, og idag vælge de En til Formand, og en anden Gang en Anden; det berøer aldeles paa dem selv, og den egentlige Dpshynsmand kommer aldrig med i Vaaden under Redningsfølgene.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det ikke kan siges med Visshed, at Dpshynsmanden ikke kunde finde sig opfordret til, naar han var en djerv Sømand, at gaae med, ja jeg kunde endog saa tænke mig, at selve Bestyreren, hvis han ellers var tilstede, kunde gaae med, og jeg troer endog, at dette, hvis jeg ikke feiler, allerede har været Tilfældet. Jo større Faren er, desmere Dpfordring er der for de Foresatte til at foregaae med eget Crempel. Ifer naar Dpshynsmanden — f. Ex. Bestyreren paa Born-